

Resolució 186/2018, de 19 de juliol**Número d'expedient de la reclamació:** 111/2018**Administració reclamada:** Ajuntament del Prat de Llobregat**Informació reclamada:** Desglossament anual de despeses i factures amb càrrec a les aportacions econòmiques als grups polítics des de l'any 2015 fins al 2017.**Sentit de la resolució:** Estimació

Resum: Concorre un interès públic innegable en l'accés a aquesta informació considerant que són recursos de naturalesa pública (surten dels pressupostos municipals), lligats a una finalitat d'interès públic (facilitar i possibilitar l'exercici de les funcions dels electes locals agrupats d'acord amb la llista electoral), determinats en la seva quantia pels propis grups polítics reunits en Ple, i que els beneficiaris i gestors són electes locals, que com a tals estan sotmesos a un especial escrutini en un escenari de transparència, retiment de comptes i control ciutadà dels poders públics. Les aportacions econòmiques als grups polítics tenen naturalesa de subvenció, i el fet que no els sigui d'aplicació el marc general regulador de la justificació de les subvencions, i especialment, la via de justificació i fiscalitzadora ordinària per la intervenció municipal, per expressa disposició de l'LGS, no té cap efecte limitatiu sobre la plena aplicació aquestes subvencions del règim general de transparència i d'accés a la informació previst per a elles en l'LTAIPBG, que no les exclou ni les diferencia de la resta de subvencions, de la mateixa manera que les obligacions de transparència en la contractació pública de l'article 13 LTAIPBG són d'aplicació també als contractes patrimonials, per bé que estan exclosos del règim jurídic general dels contractes del sector públic. No es pot oposar al dret d'accés la inactivitat del Ple en l'exercici de la facultat de control dels comptes dels grups municipals prevista a l'article 73.3 LBRL, ni atribuir a aquesta facultat un caràcter exclusiu o preceptiu per a exercir-lo, perquè no troba fonamentació legal i resulta contrari a l'article 7 LTAIPBG, que disposa que el principi de transparència s'ha d'interpretar i aplicar en tots els casos de manera preferent, i que qualsevol limitació en l'aplicació d'aquest principi ha d'estar fonamentada en un límit o en una excepció expressament establerts per una norma amb rang de llei, cosa que no fa l'LBRL, que tampoc atribueix un caràcter confidencial a aquesta informació ni disposa que el seu coneixement estigui reservat al Ple. Difícilment es poden considerar els grups municipals com a entitats alienes als ajuntaments; són ajuntament, i com a tals, estan sotmesos al mateix règim de transparència i control que ho està la gestió de recursos públics que fa l'Ajuntament, i res justificaria que l'accés a la documentació relativa a la gestió de recursos públics de la hisenda local que administren i gestionen els grups polítics hagi de ser inferior al que s'aplica a la gestió econòmica del pressupost que gestiona l'Ajuntament. La justificació de la despesa feta amb càrrec a les subvencions als grups polítics municipals s'ha de considerar informació pública sobre la què es projecta el dret d'accés, encara que no estigui materialment a mans dels òrgans municipals, considerant que el Ple té la potestat d'exigir-la i obtenir-la dels grups municipals, per habilitació expressa de l'article 73 LBRL, que aquests grups polítics tenen l'obligació de tenir-la a disposició del Ple (almenys, la de la legislatura en curs), d'acord amb l'article 73 LBRL, i que els grups són part de l'Ajuntament. Igualment, és presumible que es compleixi el requisit de preexistència de la informació, considerant l'obligació legal de tenir-la a disposició del Ple establerta al mateix article 73 LBRL, de la mateixa manera que és presumible que existeixin a mans dels grups les factures i altres comprovants de les despeses realitzades. En la mesura en què existeix i es conservi, aquesta informació s'ha de considerar pública i accessible per la via del dret d'accés, encara que no hagi estat reclamada pel Ple. En relació amb les dades personals que constin a les factures i documentació justificativa de la despesa, el dret d'accés ha de prevaldre sobre el dret

a la protecció de dades personals dels regidors i regidores; tanmateix, en relació amb les dades personals de terceres persones físiques que hi apareguin, s'hauran d'anonimitzar de les factures i documentació relativa a les despeses, en no ser rellevants per a la finalitat de control de la despesa realitzada pels grups municipals, mantenint però la referència concreta al concepte i quantia de cada despesa. Atès que els grups municipals no tenen personalitat jurídica pròpia, l'Administració obligada a donar compliment d'aquesta Resolució és l'Ajuntament, que s'haurà de proveir d'aquesta informació requerint-la als grups polítics de la manera i pel procediment que consideri adient, tenint en compte, en tot cas, que el contingut d'aquesta Resolució no vincula l'Ajuntament a exercir la facultat de control intern per part del Ple prevista a l'article 73.3 LBRL. Tenint en compte el que disposa l'article 47.2 del RGAIP, i considerant que alguns grups municipals s'han oposat a l'accés, l'Ajuntament demorarà l'accés a la informació reclamada i estimada fins al moment de la ferma d'aquesta Resolució, o fins que consti la intenció de tots els grups que s'hi ha oposat (ERC-AM, PDeCAT, PP i GUANYEM EL PRAT) de no presentar recurs contenciós administratiu en contra.

Paraules clau: Ajuntament. Sindicat. Grups municipals. Subvencions. Resolució contra estimació parcial. Informació pública. Límits. Protecció de dades personals. Trasllat. Al·legacions. Oposició. Suspensió de l'execució.

Ponent: Elisabet Samarra i Gallego

Antecedents

1. El 16 d'abril de 2018 té entrada a la GAIP la Reclamació 111/2018, presentada contra l'Ajuntament del Prat de Llobregat en relació amb la sol·licitud d'informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant actua en representació del sindicat CNT i declina seguir el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP), aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol.
2. La sol·licitud d'informació que ara es reclama, de 2 de febrer de 2018, tenia per objecte la informació següent: "*desglossament de les despeses per any i justificació amb factures incloses, del destí dels diners percebuts per cadascun dels grups polítics d'aquest Ajuntament des de l'any 2015 fins al 2017*".
3. El 23 de febrer de 2018 l'Ajuntament del Prat de Llobregat resol estimar la sol·licitud d'accés a informació pública, per Decret d'Alcaldia 1310/2018, però tanmateix només facilita la informació relativa a les quantitats aportades per l'Ajuntament als grups durant el període interessat.
4. El 16 d'abril la GAIP comunica a l'Administració reclamada la presentació de la reclamació i li demana que, dins del termini de quinze dies, li trameti l'expedient i un informe que reculli el seu posicionament. Igualment, li demana que identifiqui les persones que puguin resultar afectades per l'accés que es reclama, a fi de poder-los donar tràmit d'al·legacions.

5. El 4 de maig de 2018 té entrada l'informe de l'Ajuntament del Prat de Llobregat, que justifica en relació amb la informació no facilitada (la relació de despeses realitzades pels grups municipals i la documentació justificativa d'aquesta despesa) que *“En relació amb la resta d'informació sol·licitada, ens vam atendre a allò establert a l'article 73, apartat 3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, en tant que el Ple Municipal no ha fet ús de la facultat que li atorga l'esmentat text legal”, i d'acord amb això conclou que “Atès que el Ple de l'Ajuntament no ha fet ús de la facultat que li atorga l'esmentat text legal, tal i com es posa de manifest a la resolució, no es pot lliurar aquesta informació perquè no la tenim.”* Continua argumentant que *“ Referent al segon article citat en la instància per la persona interessada, la LTAIBG, en l'article 3, introducció de l'apartat 4, abasta l'àmbit d'aplicació de les obligacions de transparència als partits polítics, a les associacions i fundacions vinculades, a les organitzacions sindicals i empresarials i a les entitats privades, i en el punt b), del mateix apartat, especifica “si almenys el quaranta per cent de llurs ingressos anuals procedeix de subvencions o ajuts públics, sempre que aquesta quantitat sigui de més de 5.000 euros”. En aquest cas, la regulació de l'article 3.4.b) no es va tenir en compte, per no ser procedent amb la sol·licitud, per entendre que el referit precepte legal concreta com a subjectes obligats els partits polítics i no els grups municipals.”* Finalment, identifica com a persones interessades en el procediment les següents: Grup Municipal Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; - Grup Municipal Socialista; - Grup Municipal del Partit Popular de Catalunya; - Grup Municipal d'Esquerra Republicana; - Grup Municipal Agrupación de Electores Se Puede El Prat; - Grup Municipal Guanyem El Prat i Grup Municipal Partit Demòcrata Català.
6. El 28 de maig de 2018, la GAIP demana a l'Ajuntament del Prat de Llobregat que, d'acord amb l'article 34.1bis RGAIP, notifiqui als grups municipals identificats com a afectats la presentació de la reclamació, per tal que pugin formular-hi al·legacions. Aquest escrit especifica que l'Ajuntament ha d'informar a la GAIP tan bon punt hagi practicat els trasllats sol·licitats, fent-ne arribar la documentació acreditativa. Tot seguit, informa a les parts de la suspensió del termini per resoldre mentre duri aquest tràmit.
7. El 7 de juny de 2018 l'Ajuntament tramet a la GAIP documentació acreditativa de la pràctica dels trasllats requerits.
8. El 14 de juny de 2018 la GAIP rep un escrit del grup Socialista, al qual s'adjunta la relació de despeses amb càrrec a la subvenció al grup durant els anys 2015 a 2017.
9. El 15 de juny té entrada l'escrit d'al·legacions del PDeCAT, que s'oposa a l'accés considerant que prèviament el Ple ha d'haver requerit aquesta informació, i que no es pot reduir a les factures la documentació justificativa de les despeses, considerant que el Ple no ha establert la forma de justificació i que això podria resultar limitatiu del dret dels regidors.

10. El 19 de juny es rep un escrit del grup municipal GUANYEM EI PRAT que afirma que no li consta que el Ple hagi requerit aquesta informació, fent constar tanmateix que no ha destinat els fons rebuts a cap de les finalitats expressament prohibides per l'article 73.3. LBRL.
11. El 20 de juny de 2018 es rep l'escrit del PP en termes idèntics a l'escrit de GUANYEM EI Prat indicat a l'antecedent anterior.
12. El 21 de juny de 2018 es rep un escrit del grup d'Esquerra Republicana de Catalunya que s'oposa a l'accés afirmant que el Ple és l'únic òrgan legitimat per demanar aquesta informació als grups.
13. El 9 de gener de 2018 l'APDCAT va dictaminar en relació amb la consulta plantejada per al GAIP amb motiu d'una reclamació amb idèntic objecte que aquesta, el següent: *“La normativa de protecció de dades no impedeix l'accés del reclamant a la informació sobre les quanties abonades per la corporació als diferents grups polítics municipals. Tampoc impediria l'accés a la informació sobre els diferents conceptes de despesa realitzada per aquests grups i les quanties destinades a cadascun d'ells, incloent el fet que alguna d'aquestes despeses pugui vincular-se amb un regidor determinat”, per bé que recomana l'anonimització de la informació personal que pugui aparèixer a la documentació justificativa de les despeses referent a terceres persones físiques alienes al grup.”*

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i admissibilitat de la Reclamació.

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública poden ser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant de la GAIP.

La reclamació reuneix els requisits formals establerts per l'LTAIPBG i per l'RGAIPI, per tant, és admissible a tràmit.

2. Sobre l'objecte de la reclamació

La Resolució estimatòria de l'Ajuntament aportava les quantitats percebudes anualment pels grups municipals, i per tant, aquesta informació no és objecte de la reclamació.

Tanmateix, tot i formalment ser una resolució estimatòria plena, de fet suposa solament una estimació parcial ja que no es pronuncia en la part resolutiva sobre l'estimació del dret d'accés, ni n'aporta informació, sobre una part essencial de la sol·licitud, que és la que ara conforma l'objecte d'aquesta reclamació:

- La relació desglossada anualment dels conceptes de despesa als quals els grups han destinat les subvencions rebudes des del 2015 al 2017.
- La documentació justificativa de les despeses, incloses les factures .

3. *Sobre l'interès públic en la divulgació de la informació reclamada.*

Les aportacions econòmiques als grups polítics o grups municipals estan molt escassament regulades a l'article 73.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local (LBRL), que preveu que se'ls assigni una dotació econòmica composta d'un tant fix comú per a tots els grups, i una quantitat variable en funció del nombre de regidors que en són membres. En la mateixa línia, l'article 50.8 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril (TRLMRLC) fa referència a aquest caràcter finalista en establir que *"el municipi, d'acord amb el Reglament orgànic i en la mesura de les seves possibilitats, ha de posar a disposició dels grups els mitjans necessaris per a poder portar a terme llurs tasques."* Aquestes dotacions econòmiques, doncs, s'han de destinar a pagar les despeses de funcionament del grup i de la seva activitat, de manera que el grup municipal pot administrar-lo discrecionalment dins dels límits de la finalitat legalment establerta. Doncs bé, conèixer l'ús i la finalitat que li dona cada grup municipal als fons públics que rep constitueix, sens dubte, informació que rau de ple dins de la finalitat genèrica de la transparència, que és la rendició de comptes a la ciutadania de les administracions en general, i particularment de les persones que han estat elegides per representar-les.

Així ho ha considerat aquesta Comissió arran de reclamacions presentades amb el mateix objecte contra diferents ajuntaments, entre les quals les Resolucions 6/2018, 18/2018, 19/2018, 20/2018, 21/2018 i 22/2018, i més recentment les Resolucions 167/2018, 168/2018, 169/2018, 170/2018, 171/2018 i 172/2018. En la Resolució 6/2018, de 22 de gener, concretament, s'expressava així: *"la informació relacionada amb la destinació donada a aquestes aportacions per part dels grups polítics perceptors és informació rellevant per a la finalitat de la transparència, en la mesura en què, d'una banda, posa a l'abast de la ciutadania la informació necessària per al control de legalitat de la destinació donada a aquests recursos finalistes, i de l'altra, permet el control ciutadà de l'oportunitat de les despeses fetes amb càrrec a aquests recursos públics, de manera que pugui formar-se una opinió crítica de l'actuació dels seus representants polítics a l'Ajuntament que pot fins i tot incidir en la determinació del seu vot en un futur. Un control ciutadà, finalment, que en el context de la transparència és molt rellevant facilitar i garantir, considerant que l'ús d'aquests fons escapa dels mecanismes ordinaris de control, com la fiscalització de la intervenció municipal (tret que el Reglament orgànic municipal prevegi una altra cosa, cosa que no és gens comú) i que, encara que la*

legislació de règim local atribueixi al Ple la potestat de control, el cert és que en la immensa majoria dels casos el Ple està fent deixament d'aquestes funcions” (FJ2).

Igualment, cal tenir en compte altres consideracions relacionades amb l'interès públic en la difusió d'aquesta informació i la seva rellevància per a la finalitat de la transparència, com ho és el fet que aquestes subvencions estiguin excloses dels mecanismes de control intern ordinaris, ja que d'acord amb l'article 4 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions (LGS), a les subvencions als grups polítics municipals no els és d'aplicació el procediment general de gestió i justificació de les subvencions concedides per les administracions públiques que s'hi regula als articles 29 i següents, i per tant, la intervenció municipal ordinàriament les exclou de l'àmbit de la seva fiscalització, restant així el seu control intern exclusivament a mans del Ple de l'Ajuntament (art. 73 LBRL), que molt sovint no l'exerceix; addicionalment, cal tenir també en compte que en el procés de presa de decisió en relació amb l'import a percebre hi participen els propis grups que en seran els beneficiaris, la qual cosa afegeix interès en la transparència del procés de presa de decisió de cara al retiment de comptes a la ciutadania.

Per tant, concorre un interès públic innegable en l'accés a aquesta informació considerant que són recursos de naturalesa pública (surten dels pressupostos municipals), lligats a una finalitat d'interès públic (facilitar i possibilitar l'exercici de les funcions dels electes locals agrupats d'acord amb la llista electoral), determinats en la seva quantia pels propis grups polítics reunits en Ple, i que els beneficiaris i gestors són electes locals, que com a tals estan sotmesos a un especial escrutini en un escenari de transparència, retiment de comptes i control ciutadà dels poders públics.

4. Sobre la naturalesa jurídica subvencional de les aportacions econòmiques als grups i la seva submissió al règim d'accés a les subvencions establert a l'LTAIPBG.

Les aportacions als grups polítics per a finançar les seves despeses de funcionament tenen naturalesa jurídica de subvenció, per bé que estan excloses de del règim jurídic general establert a LGS (art. 4) i, per tant, no els és d'aplicació el sistema ordinari de justificació de les subvencions davant la intervenció municipal regulat a l'article 30 LGS, sinó el previst per l'article 73.3 LBRL, que obliga als grups polítics a dur una comptabilitat específica de la dotació econòmica que se'ls assigni amb càrrec als pressupostos anuals de la Corporació, i posar-la a disposició del Ple de la Corporació, sempre que aquest ho demani. Aquesta naturalesa subvencional de les aportacions als grups ha estat a bastament argumentada per aquesta Comissió en la Resolució 6/2018, de 22 de gener, FJ6, i successives recaigudes en aquesta matèria.

Ara bé, el fet que no els sigui d'aplicació el marc general regulador de la justificació de les subvencions, i especialment, la via de justificació i fiscalitzadora ordinària per la intervenció municipal,

per expressa disposició de l'LGS, no té cap efecte limitatiu sobre la plena aplicació aquestes subvencions del règim general de transparència i d'accés a la informació previst per a elles en l'LTAIPBG, que no les exclou ni les diferencia de la resta de subvencions. Per tant, les previsions de publicitat activa de l'article 15 LTAIPBG, així com el règim d'accés que regula aquesta llei els és plenament aplicable, de la mateixa manera que les obligacions de transparència en la contractació pública de l'article 13 LTAIPBG són d'aplicació també als contractes patrimonials, per bé que estan exclosos del règim jurídic general dels contractes del sector públic (art. 4.1.p del Reial Decret Legislatiu 3/2011, del 14 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de contractes del sector públic i art. 9 de la nova Llei 9/2017, del 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les Directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, del 26 de febrer de 2014).

5. *Sobre el caràcter excloent de la facultat del Ple per requerir la informació.*

L'Ajuntament dicta una Resolució estimatòria de la sol·licitud, que tanmateix només comporta satisfer-la parcialment en allò que fa referència a les aportacions fetes per l'Ajuntament als grups. Pel que fa a la relació de despeses fetes pels grups amb càrrec a aquestes subvencions i a la justificació documental d'aquestes despeses, l'Ajuntament es limita a dir que *"no es dona el pressupost de fet previst a l'article 73.3.3r paràgraf de la Llei 7/1985, reguladora de les Bases de Règim Local, en tant que el Ple municipal no ha fet ús de la facultat que li atorga l'esmenat text legal"*. D'aquesta argumentació es desprèn que l'Ajuntament considera que és requisit o pressupòsit per a que la ciutadania pugui exercir el dret d'accés sobre aquesta informació que, prèviament, el Ple l'hagi requerida als grups, considerant que és el qui té la facultat de fer-ho, d'acord amb l'article 73.3 LBRL. En aquesta línia van també les al·legacions dels grups municipals de Guanyem el Prat, PDeCAT, PP i ERC, que defensa que el Ple és l'únic legitimat per demanar aquesta informació.

Aquesta argumentació de l'Ajuntament i dels grups es troba expressament fonamentada per ells en l'article 73.3 LBRL, i comportaria l'exclusió del dret d'accés d'aquesta informació si prèviament no ha estat requerida pel Ple, o fins i tot la negació de la legitimitat de la ciutadania per accedir-hi, en el cas d'ERC. Però, tanmateix, el cert és que aquest article no estableix que la facultat del Ple de requerir aquesta informació tingui caràcter exclusiu i excloent del règim general d'accés a la informació de l'LTAIPBG i, pel contrari, la legislació de transparència i accés a la informació manifesta clarament l'interès del legislador en facilitar el control i seguiment ciutadà de les subvencions i de la justificació que n'hagin fet els beneficiaris (interès que revesteix una especial rellevància en termes de transparència quan els beneficiaris són electes i dirigents públics, especialment obligats a la rendició de comptes de la seva actuació). Igualment, l'LTAIPBG estableix en el seu article 7 l'exigència d'aplicar amb caràcter preferent el principi general de transparència en la interpretació de la normativa

anterior i posterior a ella -en aquest cas, a l'LBRL i TRLMRLC- i exigeix que qualsevol limitació en l'aplicació d'aquest principi es fonamenti en un límit o en una excepció expressament establerts per una norma amb rang de llei, cosa que, com ja ha quedat establert, no fa l'LBRL, que no atribueix a aquesta informació caràcter confidencial, ni estableix que el seu coneixement estigui reservat al Ple.

Per tant, no es pot oposar al dret d'accés la inactivitat del Ple en l'exercici de la facultat de control dels comptes dels grups municipals, ni atribuir a aquesta facultat un caràcter exclusiu o preceptiu per a exercir-lo, perquè no troba fonamentació legal i resulta contrari als principis de transparència. En aquest sentit s'ha expressat ja aquesta Comissió en la Resolució 156/2018, de 20 de juny, que en el seu FJ 5, valorant les al·legacions que en aquest mateix sentit s'havien fet, estableix que: *“no resulta justificable interpretar que la manca de control per part del Ple impedeix la facultat de control ciutadà; o dit d'altra manera, que el deixament de funcions o la inactivitat del Ple en relació amb la facultat que té atribuïda per l'article 73.3 LBRL d'exercir el control sobre les subvencions que ha atorgat als grups municipals impedeix que la ciutadania pugui accedir a aquesta informació pública d'acord amb l'LTAIPBG, sinó que contràriament, cal interpretar que l'entrada en vigor de l'LTAIPBG i el nou marc de transparència que imposa a la gestió dels recursos públics suposa un grau d'exigència encara major d'allò que l'LBRL preveia com una potestat de control del Ple. Així s'expressava, en aquest sentit, la Resolució 6/2018, de 22 de gener, en establir que “cal interpretar que a resultes de la legislació de transparència, el Ple està impel·lit a exercir el control que li atorga l'LBRL i no fer deixament d'aquestes funcions, considerant que la seva inactivitat suposa mantenir la gestió d'aquests recursos públics en un pla opac i sense control, contrari als principis de transparència.”*

6. *Sobre la condició d'informació pública de la documentació que es reclama.*

El dret d'accés es projecta, d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG, sobre tota la informació *“elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions”*. D'acord amb això, caldrà veure si concorren en el cas els requisits establerts en aquest precepte perquè pugui considerar-se que la informació relacionada amb la justificació de la despesa feta pels grups polítics municipals amb càrrec a les subvencions rebudes és informació pública, o no, i especialment si el fet que el Ple de l'Ajuntament no l'hagi reclamada i es mantingui en mans dels grups polítics pot sostreure-li aquesta condició.

En primer lloc, cal dir que la informació a mans dels grups polítics s'ha de considerar informació a mans de l'Administració, ja que els grups polítics municipals no són una cosa diferenciada de l'Ajuntament, sinó que en són part. La Resolució 6/2018, de 22 de gener, ja s'hi va pronunciar, establint que els grups polítics municipals no tenen una personalitat jurídica pròpia i diferenciada de l'Ajuntament, sinó que són una fórmula organitzativa pensada per facilitar la relació dels electes d'una mateixa llista electoral amb els òrgans municipals. Així resulta de la legislació de règim local (article

50.1 TRLMRLC, que preveu que es constitueixin “*per al millor funcionament dels òrgans de la corporació*”, i article 73.3 LBRL, que preveu la seva creació “*als efectes de la seva actuació corporativa*”) i de la jurisprudència del Tribunal Constitucional, que no els considera subjectes diferenciats titulars de drets o obligacions pròpies, sinó com a solucions organitzatives de caràcter intern destinades a facilitar el “*ius in officium*” dels electes, per a la finalitat “*d’organització grupal del treball corporatiu*” (STC 30/1993, de 15 de gener) i del Tribunal Suprem, que els considera “*un element organitzatiu de l’estructura dels òrgans de govern del municipi que es constitueix com a via o com a mitjà essencial per a que els representants populars que formen part de les respectives corporacions participin en l’activitat democràtica d’aquestes*” (STS 15584/1994 - ECLI:ES:TS:1994:15584). Per tant, els grups polítics municipals, a diferència dels partits polítics, no tenen personalitat o entitat diferenciada de l’Ajuntament, sinó que són una fórmula organitzativa interna dels ajuntaments creada amb la finalitat de facilitar la relació i la participació dels electes d’una mateixa llista electoral en els òrgans municipals, d’acord amb criteris de proporcionalitat, i com a tals, són titular de drets econòmics en relació amb l’aportació que se’ls fa per a garantir el seu funcionament. Això no és contradictori amb el fet que puguin disposar d’un NIF, ja que aquesta identificació fiscal no va lligada a la personalitat jurídica sinó al fet que són obligats tributaris, d’acord amb l’article 35.2. de la Llei 58/2003, del 17 de desembre, general tributària. Aquesta manca de personalitat jurídica diferenciada portava a que s’afirmés en la Resolució 6/2018, de 22 de gener, que difícilment es pot considerar els grups municipals com entitats alienes als ajuntaments; són ajuntament, i com a tals, estan sotmesos al mateix règim de transparència i control que ho està la gestió de recursos públics que fa l’Ajuntament, i res justificaria que l’accés a la documentació relativa a la gestió de recursos públics de la hisenda local que administren i gestionen els grups polítics hagi de ser inferior al que s’aplica a la gestió econòmica del pressupost que gestiona l’Ajuntament. D’acord amb l’exposat, tant si el Ple hagués demanat la informació com si no ho ha fet, com en aquest cas, la informació reclamada és informació pública ja que és a mans dels grups polítics, que són part de l’Ajuntament.

Cal tenir en compte, d’altra banda, que fins i tot si consideréssim els grups municipals com a ens aliens a l’Ajuntament, hauriem de concloure igualment que la informació que és a les seves mans és informació pública, considerant que el Ple té la facultat d’exigir-la, d’acord amb l’article 73.3 LBRL. Efectivament, l’article 2.b LTAIPBG parla d’informació “en poder” i no pas “en possessió” de l’Administració. La possessió és una noció que fa referència a la disponibilitat material de la informació, mentre que “en poder” va més enllà de la possessió i abasta també la informació que no és materialment a mans de l’Ajuntament, però que l’Ajuntament té potestat o poder jurídic per exigir que li sigui lliurada, com a conseqüència de la seva activitat o l’exercici de les seves funcions. En conseqüència, cal concloure que la justificació de la despesa feta amb càrrec a les subvencions als grups polítics municipals s’ha de considerar informació pública sobre la què es projecta el dret

d'accés, encara que no estigui materialment a mans dels òrgans municipals, considerant que el Ple té la potestat d'exigir-la i obtenir-la dels grups municipals, per habilitació expressa de l'article 73 LBRL, i que aquests grups polítics són part de l'Ajuntament.

Es compleix també un altre requisit per a que la informació reclamada pugui ser considerada informació pública: la preexistència de la informació en relació amb la sol·licitud d'accés. Efectivament, l'article 73.3 LBRL estableix l'obligació dels grups polítics de portar una comptabilitat específica en relació amb aquestes subvencions, que han de posar a disposició del Ple quan els la demani. Pressuposant que els grups municipals compleixen adequadament amb aquesta obligació legal, la informació reclamada no s'hauria d'elaborar arran de la petició (almenys, la de la legislatura en curs), sinó que hauria de ser preexistent a la sol·licitud d'accés), de la mateixa manera que és presumible que existeixin a mans dels grups les factures i altres comprovants de les despeses realitzades.

7. Sobre l'accés a la documentació justificativa de les despeses i la protecció de dades personals.

La GAIP, en la tramitació de la reclamació que va conduir a la seva Resolució 18/2018 (d'idèntic objecte a la que ara es resol) va demanar a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emetés informe sobre la conformitat i adequació de l'accés a la legislació de protecció de dades personals. L'APDCAT, en la ponderació entre el dret d'accés i el dret a la protecció de dades, va tenir en compte i deixar constància expressa de la rellevància d'aquesta informació als efectes de la transparència i per a la comprovació del ciutadà de la correcta utilització dels fons i *"per a formar-se una opinió crítica sobre les diverses maneres de procedir dels diferents grups"*. Afegia consideracions sobre les dades de terceres persones físiques que puguin aparèixer en les factures o documentació comptable, i la conveniència d'anonimitzar-les, en els termes següents: *"Des del punt de vista de les terceres persones físiques que eventualment puguin resultar identificades en la documentació comptable o en les respectives factures justificatives de les compres o serveis abonats per part dels grups polítics, en principi, i a falta d'una major concreció sobre els motius pels quals interessa l'accés, cal tenir en compte que en principi sembla que es tractaria d'informació vinculada a alguna activitat professional (ja sigui com a conseqüència de facilitar subministraments o de la prestació de serveis) per la qual cosa la intromissió en la vida privada d'aquestes persones seria mínima, però no es pot descartar que una relació continuada pugui acabar permetent identificar algun tipus de vinculació amb determinades persones o proveïdors que, tenint en compte la naturalesa política del grup municipal pot acabar permetent establir, de forma fonamentada o no, algun tipus d'afinitat política.*

Per altra banda, pot semblar un cas anàleg a l'exposició a què estan sotmesos els contractistes de l'administració, els quals, per mandat de la LTC [es refereix a la legislació de transparència catalana] estan sotmesos a un exigent règim de publicitat activa (art. 13 LTC), però cal tenir en compte que en

aquest cas del que es tracta no és de controlar aquestes terceres persones, sinó de controlar la destinació dels fons. Essent així, l'objectiu de transparència s'assoliria igualment sense necessitat d'identificar i sacrificar la privacitat de les persones físiques que eventualment puguin aparèixer en el conjunt de documentació afectada. (...) Per aplicació dels principis de proporcionalitat o de minimització en el tractament de les dades es considera que l'eventual accés a la documentació sol·licitada no hauria d'incloure informació que permeti identificar-les. Convé recordar que l'anonimització hauria de ser sempre la primera mesura a tenir en compte davant l'eventual accés a informació personal afectada per l'exercici del dret d'accés dels ciutadans. Seria suficient doncs aportar informació sobre els conceptes.

Pel que fa a la informació que pugui afectar els regidors membres del grup, si la informació es dona sense facilitar el detall d'eventuals despeses de representació (àpats, viatges, allotjaments realitzats en el sí de les activitats inherents dels grups polítics), el grau d'ingerència sobre la privacitat del regidor o regidora seria molt menor i seria sens dubte respectuós amb el principi de minimització de les dades. No obstant això, en el cas que es tracti de despeses que constin com imputables a l'activitat d'un determinat regidor la normativa de protecció de dades no impediria l'accés a aquesta informació. Des del punt de vista del regidor o regidora que pugui resultar afectat, cal tenir en compte que aquestes persones exerceixen càrrecs públics, disposen i fan ús, amb un ample marge de discrecionalitat, de diners públics que haurien d'anar destinats a cobrir despeses de funcionament del grup del qual en són part, i per tant vinculades a la finalitat pública que persegueixen. La necessitat de control d'aquest marge de discrecionalitat en relació amb la utilització de fons públics, pot justificar l'accés a aquesta informació."

Fetes aquestes precisions i en aquestes condicions, l'APDCAT conclou que "la normativa de protecció de dades no impedeix l'accés del reclamant a la informació sobre les quanties abonades per la corporació als diferents grups polítics municipals. Tampoc impediria l'accés a la informació sobre els diferents conceptes de despesa realitzada per aquests grups i les quanties destinades a cadascun d'ells, incloent el fet que alguna d'aquestes despeses pugui vincular-se amb un regidor determinat."

D'acord amb l'exposat, el dret d'accés ha de prevaldre sobre el dret a la protecció de dades personals dels regidors i regidores, de manera que no s'han d'eliminar de la documentació justificativa de la despesa i de la comptabilitat relativa a les despeses realitzades amb càrrec a les dotacions del grup polític municipal, considerant que aquestes despeses finalistes han d'estar imputades a la seva activitat com a regidor -especialment sotmesa a escrutini públic en un escenari de transparència- i que l'ample marge de discrecionalitat de què disposen per a la utilització d'aquests recursos públics justifica ampliar proporcionalment les possibilitats de controlar-la; tanmateix, en relació amb les dades personals de terceres persones físiques que hi apareguin, s'hauran d'anonimitzar de les factures i altra documentació justificativa de les despeses, en no ser rellevants per a la finalitat de control de la

despesa realitzada pels grups municipals, mantenint però la referència concreta al concepte i quantia de cada despesa. Això sens perjudici que la ponderació pugui ser favorable a l'accés en un altre cas concret, si queda prou justificat

8. *Sobre el trasllat als grups municipals i les al·legacions formulades.*

Traslladada la reclamació als grups municipals afectats per l'accés que es reclama a instància de la GAIP, s'han rebut escrits d'aquests grups municipals, amb les al·legacions que seguidament es valoren:

- Grup municipal GUANYEM El Prat i grup municipal del PP: Ambdós s'expressen en termes idèntics: *"Durant els anys 2015 a 2017 el Ple de la Corporació ha dotat als diferents grups municipals que el componen d'una assignació econòmica segons la previsió de l'article 73.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases de Règim Local. Aquesta assignació econòmica forma part del Cartipàs municipal. No li consta al Grup que subscriu aquest escrit que els anys 2015-2017 el Ple –únic òrgan legalment facultat per sol·licitar-la segons allò previst a l'article abans citat- exigís la comptabilitat específica als grups municipals que componen el Consistori. No obstant, els comuniquem que l'assignació econòmica rebuda s'ha destinat a sufragar les despeses de funcionament del Grup municipal i no ha estat destinada al pagament de retribucions de personal de qualsevol tipus al servei de la corporació així com tampoc a l'adquisició de béns que puguin constituir actius fixos de caràcter patrimonial".* Cal desestimar que es pugui condicionar l'accés reclamat al control previ del Ple, d'acord amb l'argumentació que conté el FJ5, i per tant, el fet que el Ple no l'hagi requerida no es pot oposar al dret d'accés reclamat. D'altra banda, la sola afirmació de no haver destinat les aportacions a la remuneració de personal al servei de la corporació o a l'adquisició de béns que puguin constituir actius fixos de caràcter patrimonial, expressament prohibit per l'article 73.3 LBRL, no es pot considerar que satisfagui adequadament la petició de conèixer la relació desglossada de conceptes de despesa i la seva justificació.

- El grup del PDeCAT al·lega el següent: després de citar textualment l'article 73.3 LBRL, que es dona aquí per reproduït, s'expressa així: *"Aquesta article, a banda de preveure l'obligació dels grups de portar una comptabilitat específica de les dotacions o aportacions econòmiques que reben, estableix una facultat de control al Ple, considerant que és l'únic mecanisme de control ordinari al qual estan sotmesos aquests recursos públics. Conseqüentment, els grups municipals han de posar a disposició del Ple la comptabilitat de la dotació econòmica rebuda, sempre que aquest els hi ho demani a través del corresponent acord de Ple i aquest grup municipal no tindrà inconvenient en aportar les justificacions del destí de les aportacions un cop s'hagi aprovat pel*

Ple de la Corporació. Tot això, de conformitat amb l'article 73 de la Llei 7/1985, reguladora de les Bases de Règim Local, i de conformitat, també, amb l'article 14. 4 de la Llei Orgànica 8/2007, de 4 de juliol, de finançament dels partits polítics, que preveu que, en relació al retiment de comptes dels grups polítics de les Corporacions Locals, s'estarà al que disposin els seus respectius reglaments.

Segon.- Pel que fa a la justificació amb factures de les aportacions rebudes durant aquest mandat, entenem que és el Ple qui ha d'establir quins són els documents justificatius de les assignacions.

En aquest sentit, cal tenir en compte el que disposa l'article 14 quatre de la Llei Orgànica 8/2007, de 4 de juliol, de finançament dels partits polítics, que preveu que, en relació al retiment de comptes dels grups polítics de les Corporacions Locals, s'estarà al que disposin els seus respectius reglaments, i per tant, es fa necessari que sigui el Ple de la Corporació qui reguli i acordi els requisits i criteris objectius i homogenis de la comptabilitat específica associada a les aportacions als grups municipals, a través, per exemple, de la incorporació en les bases d'execució dels pressupostos d'un apartat relatiu a la regulació i control de la dotació econòmica dels grups municipals. Així mateix, aquests criteris seran aplicables un cop s'adopti l'acord plenari i desplegui eficàcia, entenent que no podran ser aplicables retroactivament. Cal indicar que el Tribunal de Comptes en l'Informe Anual sobre l'activitat econòmica financera del sector públic estatal corresponent a 1992 assenyalava que: «Com a regla general, en les despeses que s'imputen es fa imprescindible el coneixement dels motius que justifiquen la seva realització, així com la identificació de les persones destinatàries dels mateixos, de manera que es pugui determinar si efectivament les despeses es realitzen correctament» i fa referència a una "justificació ordinària, exigida en general per a tota compra de béns o prestació de serveis, però la relativa a aquestes despeses ha d'aclarir totes les circumstàncies referides, de manera que no deixi lloc a dubtes o suspicàcies pel que fa a la destinació d'aquests fons públics en benefici o utilitat de l'Administració».

Per últim, cal indicar que el Tribunal de Comptes en la seva sentència 18/2011, de 19 de desembre fa referència al destí i justificació de les dotacions econòmiques i assenjala que la finalitat d'aquestes dotacions és la de finançar les despeses de funcionament dels grups polítics municipals i queda justificada la seva despesa mitjançant l'acreditació del seu destí pel que van ser concedits (despeses de funcionament) i la presentació dels corresponents documents, fent referència a (factures, rebuts, tiquets,...) en cap cas limita els justificants a un format en concret.

L'exclusió d'un justificant pel simple fet que el format és tiquet o rebut i no factura pot acabar limitant l'exercici del dret constitucional de representació democràtica, pel qual els regidors representem els electors, i per l'exercici pràctic del qual, els regidors ens organitzem en grups dins l'Ajuntament."

D'acord amb això, el PDeCAT manifesta que no té cap altra oposició a l'accés a la informació reclamada que el fet que el Ple encara no l'ha requerida, i que no tindrà cap inconvenient en aportar-la un cop ho acordi el Ple. En relació amb això, cal reiterar que el control intern del Ple és independent del control ciutadà per la via del dret d'accés, i no es pot configurar com un requisit previ per exercir-lo, d'acord amb l'argumentació del FJ 5.

Seguidament, argumenta que correspon al Ple establir quins són els documents justificatius de les assignacions, i que aquests criteris seran aplicables un cop s'adopti l'acord plenari i desplegui eficàcia, sense que pugui ser aplicable retroactivament. I acaba justificant que no es poden excloure com a justificants de la despesa els tiquets o rebuts. Aquesta Comissió coincideix en que la correcta interpretació de la sol·licitud feta, de "justificació de les despeses, amb factures incloses", no exclou que pugui aportar-se qualsevol documentació que serveixi a la finalitat de justificar la despesa (tiquets, rebuts, extractes bancaris, i qualsevol altre), i no només les factures. Pel que fa al fet que no s'hagi acordat pel plenari de la Corporació Ple la forma de justificació de la subvenció davant del Ple, cal dir que tampoc pot resultar impeditiu de l'accés que es reclama, ja que una cosa és el control intern de la comptabilitat específica dels grups i la justificació davant d'aquest òrgan municipal de les despeses, que correspon al Ple o a la normativa interna municipal establir, i l'altra és el dret d'accés de la ciutadania a accedir a la documentació que justifiqui la despesa realitzada pels grups, que es projecta sobre la documentació preexistent i que simplement requereix que es lliuri en la forma i amb el contingut de què es disposi, o altrament, s'indiqui que no se'n disposa.

- Grup municipal d'ERC: en el seu escrit fa constar que el Ple de la Corporació va aprovar les quantitats a percebre pels grups i la forma de percebre-les, termini i limitacions del seu destí, però que, en canvi, no ha disposat res en relació amb la seva justificació, i que *"d'acord amb la legislació vigent i al normativa d'aplicació, l'únic òrgan legitimat per a sol·licitar als grups municipals la posada a disposició de la comptabilitat específica de l'assignació econòmica que perceben els grups de l'Ajuntament de Prat és el Ple de la Corporació"*. Com ja s'ha argumentat en el FJ5, no es pot admetre una al·legació basada en el pretès caràcter exclusiu i exclouent de la facultat del Ple de requerir la informació.
- Grup municipal del partit socialista simplement annexa la relació de despeses, per anys, sense manifestar oposició al trasllat.

Així doncs, les al·legacions formulades que s'oposen a l'accés considerant que la informació queda fora de l'abast del dret d'accés perquè el Ple té la facultat exclusiva de requerir la informació i no ho ha fet, així com les que pretenen que, almenys, s'ha de demorar i condicionar l'accés ciutadà a què es produeixi prèviament el control intern del Ple, es desestimen d'acord amb els arguments exposats en aquest FJ i més detalladament en el FJ5 d'aquesta Resolució, coincident amb el criteri expressat

en la Resolució 156/2018, de 20 de juny, que en el seu FJ 5, valorant les al·legacions que en aquest mateix sentit s'havien fet, estableix que: *“la facultat del Ple de demanar aquesta informació als grups no es configura legalment amb caràcter exclusiu, ni explícitament ni implícitament. L'article 73.3 LBRL que és el que empara aquesta facultat, de fet, ni tan sols té per objecte regular-la, sinó establir l'obligació dels grups polítics de dur una comptabilitat específica “que han de posar a disposició del Ple sempre que els ho demani”. D'aquesta referència a la possibilitat que el Ple els demani la comptabilitat específica als grups no se'n pot desprendre, com ho fan els grups al·legants, que ningú més que el Ple pugui conèixer aquesta informació, que en cap cas es configura legalment com a confidencial ni reservada. El que fa l'LBRL, a més d'establir l'obligació dels grups municipals de dur-ne una comptabilitat específica, és definir que el Ple és l'òrgan intern municipal que la pot exigir i a qui han de retre'n comptes, considerant que per l'exclusió de l'LGS quedarien, en principi, fora de la fiscalització ordinària de la Intervenció municipal. Però no hi ha empara per afirmar que aquest control intern sigui exclusiu i es pugui oposar al control ciutadà que l'LTIPBG estableix sobre l'activitat de les Administracions i, molt especialment, sobre la gestió econòmica dels recursos públics. (...) les al·legacions (...) pretenen que la manca d'exercici d'aquesta facultat de control intern que l'article 73.3 LBRL atribueix al Ple elimini la facultat de control ciutadà que l'LTIPBG projecta sobre les subvencions, la qual cosa no se sustenta ni és compatible amb la garantia de la transparència i del retiment de comptes, ja que suposaria validar que l'absència de control intern justifiqui la impracticabilitat del control extern.”*

Pel que fa a l'al·legació relativa a l'admissibilitat dels tiquets o rebuts com a documentació justificativa de la despesa, es considera encertada i s'admet, i així s'haurà d'aplicar en l'execució de la Resolució.

9. *Estimació del dret, format de l'accés, subjecte obligat al compliment i ajornament del lliurament de la informació reclamada*

En base a les consideracions fetes als FJ anteriors, és procedent estimar el dret de la persona reclamant a obtenir l'accés a:

- la relació desglossada anualment dels conceptes de despesa als quals els grups han destinat les subvencions rebudes des del 2015 al 2017.
- la documentació justificativa de les despeses, incloses les factures, tiquets, rebuts o qualsevol altra document similar, anonimitzada si escau, d'acord amb el FJ 7.

Aquesta informació no s'ha d'elaborar arran de la sol·licitud, sinó que s'ha de lliurar en la mesura en què existeixi amb caràcter previ i es conservi. Tanmateix, per al cas que els grups no hagin conservat adequadament la informació, o l'hagin destruïda un cop finit el mandat i l'obligació de tenir-la a

disposició del Ple, o en cas que hagin desaparegut com a grup, el dret d'accés no es podrà satisfer per inexistència de la informació, i així s'haurà de fer constar.

D'acord amb l'article 37 LTAIPBG, l'accés a la informació és gratuït si les dades són consultades in situ o si existeixen en format electrònic, però l'expedició de còpies o la transposició a un format diferent de l'original pot restar subjecte a una contraprestació econòmica, que no pot excedir del cost de l'operació, sempre que aquesta taxa estigui prevista a l'ordenament municipal.

Atès que els grups municipals no tenen personalitat jurídica pròpia, l'Administració obligada a donar compliment d'aquesta Resolució és l'Ajuntament, que s'haurà de proveir d'aquesta informació requerint-la als grups polítics de la manera i pel procediment que consideri addient, tenint en compte, en tot cas, que el contingut d'aquesta Resolució no vincula l'Ajuntament a exercir la facultat de control intern per part del Ple prevista a l'article 73.3 LBRL. Per tant, aquesta Resolució no exigeix del Ple que realitzi el control intern previst a l'article 73.3 LBRL, sinó simplement obliga a l'Ajuntament a dur a terme les actuacions necessàries per a recopilar la informació i permetre'n la consulta presencial o el lliurament de còpies.

Tanmateix, tenint en compte que l'article 47.2 RGAIP disposa que *"si en el procediment de resolució hi ha hagut l'oposició de terceres persones, l'accés a la informació només es pot fer efectiu una vegada ha transcorregut el termini per a interposar recurs contenciós administratiu sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acord o la resolució"*, l'Ajuntament demorarà l'accés a la informació reclamada i estimada fins al moment de la fermesa d'aquesta Resolució, o fins que consti la intenció de tots els grups que s'hi ha oposat (ERC-AM, PDeCAT, OO I GUANYEM EL PRAT) de no presentar recurs contenciós administratiu en contra. Els grups municipals comunicaran a la GAIP la seva intenció de presentar recurs contra aquesta Resolució i suspendre'n l'execució, si escau, als efectes de fer-ne el seguiment previst en el FJ següent.

10. Seguiment de l'execució.

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que *"l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió"*. Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst pels articles 48 i 49 RGAIP i per l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix l'obligació de facilitar la informació dins del termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment, i que la desatenció d'aquest requeriment pot donar lloc a l'exigència de responsabilitats en el marc del règim sancionador previst a la mateixa llei. Concretament, a la vista de la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, la desatenció dels requeriments d'aquesta Comissió constitueix una infracció qualificada de molt greu que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG. Amb aquesta finalitat, l'article 49.2 RGAIP preveu que la Comissió n'informi als òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos per l'Administració i que se n'hi faci difusió mentre duri l'incompliment.

11. *Publicitat de les resolucions de la GAIP.*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal electrònic de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 19 de juliol de 2018, resol per unanimitat:

1. Estimar la reclamació 111/2018 i declarar el dret de la persona reclamant a accedir a la informació relativa a la relació de despeses realitzades pels grups municipals de l'Ajuntament del Prat de Llobregat amb càrrec a les aportacions rebudes de l'Ajuntament entre el 2015 i finals del 2017, així com a les factures o qualsevol altra documentació justificativa d'aquestes despeses, anonimitzades en els termes establerts al FJ7, o a obtenir constància escrita de la seva inexistència, si escau.
2. Requerir a l'Ajuntament del Prat de Llobregat a proveir-se d'aquesta informació pel procediment que consideri oportú i a que en faciliti l'accés a la persona reclamant dins del termini màxim dels quinze dies següents a què aquesta Resolució guanyi fermesa, o a que conegui la voluntat dels grups que s'hi ha oposat de no presentar recurs en contra, d'acord amb el FJ9.
3. Requerir l'Ajuntament del Prat de Llobregat a informar a la GAIP de l'òrgan o la persona responsable de l'execució d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per al seu compliment, dins del termini de quinze dies.

4. Requerir els grups municipals que vulguin interposar recurs contra aquesta Resolució i suspendre'n cautelarment l'execució, a comunicar-ho a la GAIP i a l'Ajuntament, als efectes previstos en el FJ9.
5. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta Resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 111/2018 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 19 de juliol de 2018

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Els terminis donats en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.